

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 351

гр. София, 24.08.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми юни
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Недялка Н. Нинова

Членове: Анелия М. Игнатова
Светослав Н. Николов

при участието на секретаря Христина Ив. Боровинова
като разгледа докладваното от Анелия М. Игнатова Въззивно частно
наказателно дело № 20221800600225 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по частна жалба на адв. В. ХР. В.,
действащ с изрично пълномощно от частния тъжител СВ. ЕМ. К. за
депозирането ѝ, срещу определение на съда от 24.01.2022 г., постановено по
НЧХД № 469/2021 г. по описа на РС Б., с което е прекратено наказателното
производство, поради подаване на частната тъжба след изтичане на указания
в разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НПК срок.

Сочи се, че разпореждането е неправилно, незаконосъобразно и
несъобразено с трайната съдебна практика по сходни на настоящия казуси.
Сочи се, че по делото няма спор, че извършеното от страна на П.Г. деяние е
станало известно на частния тъжител в деня на извършването му – 05.07.2019
г., но по случая е било образувано досъдебно производство за извършено
престъпление по чл. 343, ал. 1, б. Б, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. Досъдебното
производство е било предявено на пострадалия К. на 13.04.2021 г., след което
в РС Б. е внесен обвинителен акт за извършено от Г. престъпление по чл.
343б, ал. 2 от НК, а пострадалият К. и до момента не е уведомен, че на
виновния за ПТП Г. няма да бъде повдигнато окончателно обвинение за
нанесените на К. вреди.

Иска се отмяна на атакуваното определение и връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция повереникът на частния тъжител – а.В., сочи, че спорният момент в случая е откога и дали изобщо е започнал да тече визираният в разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НПК срок за предявяване на тъжбата. Излагат се аргументи в насока наличието на множество документи по делото, от които е видно, че К. е имал качеството на пострадал от извършеното от П.Г. деяние – управление на МПС и предизвикване на ПТП на 05.07.2019 г., в нетрезво състояние с нанасяне на средна телесна повреда. Соци се, че последният момент, в който за тъжителя има индикации, че К. е пострадало лице, е датата 13.04.2021 г., когато му е предявено разследването по досъдебното производство именно в това му качество. Подчертава се, че дори и шестмесечният срок за предявяване на тъжба не е започнал да тече, тъй като пострадалият не е получил съобщение от прокуратурата, че деянието не се преследва по общия ред.

Защитникът на подсъдимия П.Г. – адв. Ц., заема пред въззивния съд становище, че предвиденият в хипотезата на чл. 81, ал. 1 от НПК шестмесечен срок е изтекъл на 05.01.2020 г., тъй като разпоредбата на чл. 161 от НК посочва изрично кои са престъпленията, които се преследват по тъжба на пострадалия и сред тях е и престъплението увреждане и унищожаване на имущество, поради което прокурорът не е длъжен да уведомява пострадалото от ПТП лице, че следва в такъв случай да търси правата си по частен път. Иска се определението на първоинстанционния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Пред въззивния съд подсъдимият поддържа становището на защитника си.

С. ОКРЪЖЕН СЪД, като съобрази изложените в жалбата доводи и материалите по делото, намира следното:

С тъжбата се излагат твърдения, че на 05.07.2019 г., докато тъжителят СВ. ЕМ. К. управлявал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“ с рег. № *****, по ул. „*****“ в гр. Б. в посока в.з „*****“, автомобилът бил

двукратно застигнат и ударен от управлявания от подсъдимия П.Г., след употреба на алкохол, лек автомобил марка „Волво“, модел „V70“ с рег. № *****. В резултат на удара К. получил контузия в областта на главата и шийния отдел на гръбначния стълб – временно разстройство на здравето, неопасно за живота, а автомобилът му бил изцяло унищожен. Претендира се с тъжбата осъждането на Г. за извършени престъпления по чл. 130, ал. 1 от НК и по чл. 216, ал. 6 от НК, и двете извършени при условията на непредпазливост. Претендира се с тъжбата и заплащането от подсъдимия Г. на обезщетение в общ размер на 8500 лв., ведно със законната лихва от датата на деянията, от които 5000 лева за причинените с престъплението по чл. 130, ал. 1 от НК неимуществени вреди, и 3500 лева за причинените с престъплението по чл. 216, ал. 6 от НК имуществени вреди.

Тъжбата е предявена чрез а.В., съгласно договор за правна защита и съдействие от 10.10.2021 г. (л. 6 от материалите по производството пред районния съд), с предмет изготвяне на тъжба против П.Г. за извършено на 05.07.2019 г. деяние - ПТП, завеждането на тъжбата в съда и водене на съдебна кореспонденция. Договорът е представен ведно с пълномощно за адв. В., относно посочените по-горе действия.

С разпореждане № 257 от 14.10.2021 г. на съдията-докладчик тъжбата е оставена без движение, поради несъответствието ѝ с изискванията на чл. 81 от НПК, като са дадени указания на частния тъжител да представи документ за заплатена държавна такса от 12 лева по сметка на РС Б., както и да бъдат приложени доказателства относно това, дали по случая е било образувано и впоследствие прекратено досъдебно производство и какви крайни актове са издадени от РП Б., с оглед преценката за изтекъл шестмесечен срок от извършване на престъплението до депозиране на тъжбата. В указания от съда срок, чрез адв. В. в РС Б. са представени квитанция за платена държавна такса, копие от внесен по ДП № 159/2019 г. по описа на ОСлО при СОП, пр. пр. № 991/2019 г. по описа на РП Б. обвинителен акт против П.Г., за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 2 от НК, и копие от протокол от 13.04.2021 г. за предявяване на разследването на пострадалия С.К..

За насроченото на 01.12.2021 г. съдебно заседание подсъдимият П.Г. представил болничен лист за наличието на заболяване, пречатващо явяването му пред съда. Редовно призованият частен тъжител С.К. също не се

явил и не изпратил представител. Съдът отложил разглеждането на делото за 24.01.2022 г., когато в присъствието на адв. В., подсъдимия Г. и защитника адв. Цолов съдът прекратил производството по делото с аргумента, че тъжбата е подадена след изтичане на шестмесечния преклузивен срок по чл. 81, ал. 3 от НПК. За да достигне до този извод, първоинстанционният съд приел, че частният тъжител не е представил акт по чл. 81, ал. 3 от НПК, а именно съобщение за спиране на наказателното производство по образуваното ДП № 159/2019 г. по описа на ОСлО при СОП на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК.

Според настоящия състав на въззивния съд, решаващият извод на първоинстанционния съд, за необходимостта от прекратяване на производството по НЧХД № 469/2021 г. по описа на РС Б., е правилен, но не по съображенията, изложени от първоинстанционния съд.

Видно е от материалите по делото, че представените пред първоинстанционния договор за правна помощ и съдействие и пълномощно, и двете от 10.10.2021 г., съдържат по отношение а.В. изрично вписания текст „Без упълномощаване за процесуално представителство“, като на адв. В. е било възложено изготвянето на тъжбата против П.Г., завеждането ѝ в съда и воденето на съдебната кореспонденция. Съдията от районния съд е съобразил при насрочването на делото това обстоятелство и е разпоредил за съдебното заседание на 01.12.2021 г. изпращането на призовка само на частния тъжител К., който без наличието на уважителни причини не се явил пред съда и не изпратил процесуален представител. Несъмнено е от правната теория и съдебната практика, че частният тъжител встъпва в процеса, за да отстоява своите права и законни интереси и от неговата воля зависи, дали да повдигне и поддържа обвинението пред съда, вкл. той може да предизвика прекратяване на производството, като един от способите е оттегляне на тъжбата - изрично или мълчаливо. Неявяването на частния тъжител в съдебното заседание на първоинстанционния съд без уважителни причини съставлява процесуално основание за прекратяване на наказателното производство, възникнало като резултат от поведението на лицето, по чиято воля е образуван наказателния процес. При установяване на предпоставките по чл. 24, ал. 5, т. 5 от НПК, съдът задължително прекратява наказателното

производство и това не зависи от волята или присъствието на подсъдимия.

Поради това, първоинстанционният съд е следвало да прекрати на 01.12.2021 г. наказателното производство по делото. Вместо това, съдът отсрочил разглеждането на делото за 24.01.2022 г. В това съдебно заседание частният тъжител отново не се явил, без да посочи причини за неявяването си, като е бил редовно призован чрез адв. В., по силата на обсъдените по – горе договор за правна защита и съдействие и пълномощно за водене на съдебна кореспонденция. Поначало явяването на повереник изключва прекратяването на наказателното производство при предпоставките на чл. 24, ал. 4, т. 5 от НПК, и макар присъствието на адв. В. пред районния съд да би могло да се тълкува като заинтересованост от страна на К. към образувания процес, то липсата на надлежно упълномощаване за процесуално представителство не съставлява изискуемата се процесуална инициатива за защита на интересите му в процеса, а и продължаването на производство, което е следвало вече да бъде прекратено при неявяването на частния тъжител или негов представител на 01.12.2021 г., се явява незаконосъобразно. Предвид неявяването без уважителни причини на частния тъжител и на негов представител в съдебното заседание на 01.12.2021 г., без значение е обстоятелството, че на 28.02.2022 г. към частната жалба до СОС е представено адвокатско пълномощно без дата, за потвърждаване от частния тъжител на всички извършени до момента действия от адвокат В. - тъй като на 01.12.2021 г. изобщо няма извършени от процесуален представител на частния тъжител действия. Представеното пред въззивния съд пълномощно за потвърждаване сочи, че пострадалият е бил наясно, че няма упълномощен повереник, който да го представлява в съдебното производство.

Констатираното от въззивния съд основание за прекратяване на наказателното производство обезсмисля обсъждането на доводите на страните, релевирани във въззивната жалба и в съдебните прения. Въпреки това, съдът намира за необходимо да отбележи следното.

В конкретния случай, във връзка с настъпилото на 05.07.2019 г. пътно-транспортно произшествие е било образувано досъдебно производство ЗМ № 220/2019 г. по описа на РУ Б. (досъдебно производство № 159/2019 г. по описа на ОСЛО при СОП), пр. пр. № 991/2019 г. по описа на РП Б., за това, че във вилна зона „*****“ на гр. Б., обл. Софийска, ул. „*****“, при управление

на МПС са нарушени правилата за движение по пътищата и по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на СВ. ЕМ. К. – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. Б, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. В хода на досъдебното производство П. АС. Г. е бил привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 2 от НК, за това, че на посочените дата и място управлявал МПС – лек автомобил марка „Волво“, модел „V70“ с рег. № ***** с концентрация на алкохол в кръвта си над 0.5 на хиляда, след като е осъден за деяние по чл. 343б, ал. 1 от НК. На 13.04. 2020 г. на С.К. е предявено разследването по делото, в качеството му на пострадало лице, като същият заявил, че се е запознал с материалите и няма искания, бележки и възражения. След това в РС Б. бил внесен обвинителен акт срещу П.Г., за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 2 от НК.

При така изложеното, доколкото досъдебното производство е било образувано за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. Б, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, в състава на което не се включват имуществените вреди от ПТП, включително и когато същите са пряка и непосредствена последица от извършеното престъпление, претенцията по отношение на тях частният тъжител К. е следвало да предяви с тъжба в шестмесечен срок, считано от 05.07.2019 г.

Видно от материалите по досъдебното производство, на П.Г. не е било повдигнато обвинение за причиняване на телесна повреда по непредпазливост при управляване на моторно превозно средство. Непредпазливите деяния се наказват само в изрично предвидените от закона случаи, а законът не предвижда наказуемост за причиняване на лека телесна повреда по непредпазливост, каквото увреждане се претендира да е причинено на частния тъжител К.. Тъй като деянието изначално не съставлява престъпление, прокурорът не е бил длъжен да прекратява производството във връзка с телесната повреда, нито изрично да съобщава на пострадалото лице, че следва да търси правата си по частен ред в съда.

При така изложеното, за частния тъжител С.К. остава възможността да заяви претенциите си срещу П.Г. по гражданскоправен ред, за обезщетяване на причинени вреди.

Предвид изводите на въззивния съд, сторените от подсъдимия разноски

законосъобразно и правилно са възложени в тежест на частния тъжител.

Така мотивиран, С. окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ определение на съда от 24.01.2022 г., постановено по НЧХД № 469/2021 г. по описа на РС Б., в частта относно основанието за прекратяване на производството, а именно по чл. 24, ал. 5, т. 5 от НПК, и потвърждава определението в останалата част.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____